

De Limburger

Buurt Opera Malpertuis is in vijf jaar Maastrichtse publieksliefeling geworden: 'Een plek waar ik me thuisvoel, dit zijn mijn mensen'

•
[Merel Visscher](#) Verslaggever Heuvelland en Maastricht

02-12-2024, 20:10

Repetitie van buurtopera in het gebouw van Opera Zuid. © Harry Heuts

Maastricht Een eerste lustrum met een bitterzoet smaakje. Want nu het voortbestaan van Opera Zuid in gevaar is, sneuvelt wellicht ook de populaire Buurt Opera. Haar baby's noemt ze haar tienerzonen nog. Als Julise Kock (43) uit Amby heel eerlijk is, waren de afgelopen tien jaar vooral overleven als alleenstaande moeder. Dus toen ze via via werd gevraagd of de Buurt Opera Malpertuis misschien iets voor haar zou zijn, wuifde ze het weg. Als geboren Arubaanse is ze meer van de Caribische muziek en ze zong jarenlang in een gospelgroep. Opera was in haar beleving iets wat ver van haar afstand, een stijve bedoening. „De eerste keer dat ik kwam kijken was ik al zó verrast dat ik zei: ik ga hier niet meer weg.”

Hartwerk

De Buurt Opera, die het eerste lustrum viert, is een initiatief van Opera Zuid in samenwerking met het Conservatorium Maastricht en Trajekt. Samen met buurtbewoners wordt elk jaar een opera opgevoerd gebaseerd op levens en verhalen van de diverse Maastrichtenaren. Thema is dit jaar 'hartwerk', in de breedste zin van het woord. Ook uit het leven van Kock zijn wat elementen in het stuk verwerkt. Van een kapotte douchekop, die ze eigenlijk al twee jaar moet vervangen, tot het hartzeer dat ze heeft vanwege de slechte relatie met een deel van haar familie. De Buurt Opera gaat dus ook een stukje over haar.

Maandenlang hebben ze samen gerepeteerd, nu de uitvoeringsdag nadert is dat bijna dagelijks. De acteurs zijn van heel diverse komaf: van geboren en getogen Maastrichtenaren tot een asielzoeker die net zijn verblijfsstatus heeft, van gepensioneerden tot scholieren. „Ik was zelf verbaasd hoe goed ik hier tussen pas”, zegt Kock. „Ik heb geen moment gedacht dat ik niet welkom was. Dit is een plek waar ik me thuis voel, dit zijn mijn mensen.” Ze neemt haar bril af om de tranen uit haar ogen te vegen. „Als dit weg zou vallen, vind ik dat wel moeilijk. Ik voel eindelijk dat ik aan het bloeien ben.”

Minder eenzaam

Daarom hebben ook veel deelnemers van de Buurt Opera Malpertuis (BOM) de petitie voor behoud van Opera Zuid ondertekend, vertelt Kyra Bertram van Opera Zuid. De begeleidende brief aan de Tweede Kamerleden alleen al is volgens haar een prachtige bloemlezing van de impact die BOM heeft op de mensen. „Er zijn mensen die zeggen dat de buurtopera ze uit een isolement heeft gehaald, dat ze zich minder eenzaam voelen. De deelnemers zijn bijna allemaal mensen die voorheen niet zo snel naar de opera gingen. Nu zijn zij de beste ambassadeurs die wij ons kunnen wensen.” De BOM krijgt in ieder geval nog één editie, omdat het seizoen nog loopt. „Wat daarna gebeurt, is onzeker.”

De repetities voor de Buurt Opera Malpertuis zijn elke dag tot aan de voorstelling volgende week. © Harry Heuts

Kaarten voor de voorstellingen zijn bijna allemaal weg, mede dankzij de netwerken van de deelnemers zelf. Kitty Jacobs (76) uit Borgharen speelt nu haar derde opera. „Ik zeg tegen iedereen: kom kijken, het is mooi. Ik twijfelde in het begin ook, omdat ik weinig met opera had. Dat er uit het niets met mensen die je nog nooit hebt ontmoet zo iets moois kan ontstaan, blij ik bijzonder vinden.”

De voorstellingen zijn op 10, 11 en 15 december. Voor informatie over kaartverkoop zie: operazuid.nl/voorstelling/hartwerk

